Εὐλογητός, Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος
καὶ τὸ Τροπάριον

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ὁσιομάρτυρες ὑμεῖς τῆς Πεντέλης, υἱοὶ φωτὸς καὶ Ἀναστάσεως ὄντες, ὡς παρεστῶτες χαίροντες ἐνώπιον Χριστοῦ, καὶ πολλὰ ἰσχύοντες, ἐν ἁγίαις πρεσβείαις, τοῦτον ἱκετεύσατε, ὑπὲρ πάντων τῶν ὅσοι, ἐπικαλοῦνται δέησιν ὑμῶν, καὶ χορηγεῖτε, αἰτήσεων πλήρωσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομεν.

Ὁ Ν΄, μεθ' ὃν ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

Δίδοτε πᾶσι χάριν Πατέρες ἀθλοφόροι. Ἀ(θανάσιος).

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λυάδι τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, νοσοῦντας Πατέρες, ἐπισκέψασθε ταῖς εὐχαῖς, ὑμῶν πρὸς τὸν εὔσπλαγχνον Δεσπότην, οὗ ἀνεδείχθητε ἄμωμα θύματα.

Ἰθύναντες ἅπαντα λογισμόν, νοεῖν τὰ Κυρίου, ἀπηρνήσασθε ἀνδρικῶς, τὸν κόσμον Πατέρες καὶ τὰ κόσμου, ἀφ' ὧν τηρεῖτε ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δεσπότη προσήλθετε δουλικῶς, ἐξ ὅλης ἀγάπης, καὶ ὑπήχθητε τῷ Σταυρῷ, ἐν ὄρει Πεντέλης θεοφόροι, ὃν ἀγαπῆσαι ἡμᾶς ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον

Ὁ κόσμος ἀγάλλεται ἐπὶ σοί, Κυρία Παρθένε, ὡς τεκούσῃ τὸν Λυτρωτήν, ὃν αἴτει ἀεὶ σὺν τῇ πληθύϊ, Ὁσιοάθλων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Τί γλυκύτερον ὄντως, τοῦ κατοικεῖν Ἅγιοι, ὥσπερ ἀδελφοὺς τοὺς μηδένα, ὅρον τῆς φύσεως, ἀλλὰ τοῦ Πνεύματος, ἔχειν ἑνώσεως λόγον, ὅθεν τὸ φιλάδελφον, ἡμῶν κρατύνατε.

Ἐπὶ ὄρη Πατέρες, τὰ ψαλμικὰ ἤχθητε, ὅπως ἐπιτύχητε πόθου, τοῦ θείου Σχήματος, καὶ ἀνελάβετε, τὴν πανοπλίαν Κυρίου, δι᾽ ἧς ἐνισχύσατε, ἡμᾶς μακάριοι.

Πᾶσαν ὥραν τῇ μνήμῃ, τοῦ Ἰησοῦ Ὅσιοι, πνέοντες ψυχὴν τὴν διψῶσαν, κατεποτίζετε, ᾧ νῦν ἱστάμενοι, καθικετεύσατε ὅπως, ταύτην ἀδιάλειπτον, ἡμᾶς ἐργάζεσθαι.

Θεοτοκίον

Ἀπεγέννησας Μῆτερ, ὑπερφυῶς Κύριον, τὸν τῆς ταπεινώσεως ἔνδυμα ἐνδυσάμενον, αὐτὸν ἱκέτευε, δοῦναι ἡμῖν Θεοτόκε, ταπεινὸν τὸ φρόνημα, καὶ τὰ νοήματα.

Διάσωσον, πληθὺς Πατέρων Ὁσιοάθλων, τοὺς ἐν πίστει θερμῇ ὑμᾶς ἱκετεύοντας, καὶ χάρισαι, αἰτημάτων ἁπάντων λύσιν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Πατέρες σεπτοί, Κυρίου Παντοκράτορος, δειχθέντες ὁμοῦ, στεφανηφόροι μάρτυρες, ἱκετεύσατε τοῦτον δεόμεθα, σωμάτων ψυχῶν τὰ δεινά, διώκειν πόρρω ἅπαντα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σωτηρίαν εὑράμενοι, ἐν τῇ τοῦ Σωτῆρος μονῇ τρισόλβιοι, ταύτην δίδοσθε τοῖς μέλπουσιν, ἐκ ψυχῆς ὑμῶν Πατέρες ἄθλησιν.

Ἱερώτατον σύνταγμα, τῆς Θεοῦ εἰρήνης σεπτὰ οἰκήματα, εἰρηνεύσατε δεόμεθα, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῷ Θείῳ Πνεύματι.

Χαρισμάτων ὡς ἔμπλεοι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος Ὁσιώτατοι, τὰς εὐχὰς ἡμῶν προσδέξασθε, καὶ Χριστῷ Δεσπότῃ οἰκειώσατε.

Θεοτοκίον

Ἀπειρόγαμε Δέσποινα, πάσης δεομένης ψυχῆς προσφύγιον, μὴ παρίδῃς με τὸν ἄθλιον, ἀλλὰ λύτρωσαί με πάσης θλίψεως.

Ὠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ῥῶσιν ταῖς ψυχαῖς, καὶ τοῖς σώμασι χαρίσασθε, ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν Ἅγιοι, ὡς παῤῥησίαν, νῦν κατέχοντες πρὸς Κύριον.

Ἴστε ἀσθενῆ, τῶν ἀνθρώπων φύσιν πάντιμοι, διὸ δεόμεθα στηρίξατε, τοὺς κλονουμένους, πειρασμοῖς καὶ περιστάσεσι.

Νίκην ἀληθῆ, ἐπετύχετε μακάριοι, ὡς ἐθελόθυτοι τυθέντες ἀμνοί, ὅθεν τὴν νίκην, κατ᾿ ἐχθρῶν ἡμῖν δωρήσασθε.

Θεοτοκίον

Πίπτω ὡς στρουθός, ταῖς παγίσι τοῦ ἀλάστορος, ἀνοηταίνων ὁ ταλαίπωρος, διὸ Παρθένε, τῶν ἀρκύων τούτου ῥῦσαί με.

ᾨδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀνάστασις, ἀληθὴς λογίζεται, ἡ συμμόρφωσις Χριστῷ Ἀναστάντι, ὥπερ ὑμεῖς, Ὁσιόαθλοι πάντες, διὰ θανάτου πικροῦ ὡμοιώθητε, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα στῶμεν ὡς θέλει ὁ Κύριος.

Ταράσσει μου, τὴν ζωὴν μισόψυχος, καὶ θολοῖ τὸ ὀπτικὸν διανοίας, ὅθεν ὑμεῖς, θεοφόροι Πατέρες, οἱ τοῦ Σωτῆρος τὴν δόξαν θεώμενοι, φωτίσατέ με τὸν τυφλόν, ὅπως ἴδω τὸ φῶς τῆς καρδίας μου.

Ἐνέκρωσεν, ὁ Χριστὸν τὸν θάνατον, τῷ θανάτῳ τοῦ Σταυροῦ καὶ ἀνέστη, οὗ τὴν φαιδράν, ἑορτάζοντες δόξαν, διὰ θανάτου ζωὴν ἄφνω εὕρατε, διὸ Πατέρες καὶ ἡμᾶς, Ἀναστάσεως τέκνα ποιήσατε.

Θεοτοκίον

Ῥημάτων μου, ὁπλοθήκη πένεται, καὶ σιγᾷ ὁ λογισμός μου Παρθένε, ὅταν τὴν σήν, μελετῶ θείαν δόξαν, ἧς ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους ἠξίωσαι, διὸ ὡς κλέπτης σου βοῶ, Μεγαλύνει ψυχή μου σε Δέσποινα.

Διάσωσον, πληθὺς Πατέρων Ὁσιοάθλων, τοὺς ἐν πίστει θερμῇ ὑμᾶς ἱκετεύοντας, καὶ χάρισαι αἰτημάτων ἁπάντων λύσιν.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παῤῥησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Προστασία τῆς ὑμῶν μάνδρας δέδειχθε, τῷ Δεσπότῃ τὰς αὐτῆς δεήσεις προσάγοντες, καὶ ἁπάντων Χριστιανῶν δεχόμενοι εὐχάς, εὐθὺς τρέχετε θαυματουργοί, ὡς ἀντιλήπτορες ἀεί, καὶ παρέχετε ἴασιν, πάσης δυσάχθου

νόσου, καὶ ψυχικῶν σφαλμάτων, Πατέρες θεῖοι καὶ σεπτοί, τῆς μονῆς τὰ καυχήματα.

Προκείμενον· Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ...

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.
Κεφ. ς΄ 37-40.

Εἶπεν ὁ Κύριος· πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ Πατήρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρός με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. Ὅτι καταβέβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν, ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με Πατρός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκέ μοι μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτὸ ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ. Τοῦτο δέ ἐστι τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, ἵνα πᾶς ὁ θεωρῶν τὸν Υἱὸν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἀναστήσω αὐτὸν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ὁσιοάθλων...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...
καὶ τὸ προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλην ἀποῤῥίψαντες, τὴν κοσμικὴν δυσπραγίαν, τῷ Σωτῆρι ἤλθετε, τὸν σταυρὸν ἀράμενοι δι᾽ ἀσκήσεως, ἀδελφὰ δὲ ἅπαντες, βλέποντες νοοῦντες, εἰς Θαβὼρ μετεποιήσατε, Πεντέλην Ὅσιοι, θέωσιν ὑμῶν ἐργαζόμενοι. Διὸ καὶ προσελάβετο, διὰ μαρτυρίου ὁ Κύριος, ἐν Λαμπρᾷ ἡμέρᾳ, ὁρᾶν ἀεὶ τὸ κάλλος τὸ αὐτοῦ. Οὗ καὶ ἡμᾶς ἀξιώσατε, ἐκτενῶς πρεσβεύοντες.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὠδὴ ζʹ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἐχαρίσθη Πατέρες, οὐχὶ μόνον πιστεύειν ὀρθῶς εἰς Κύριον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τούτου, ὡς τέκνα πάσχειν πάθη, καὶ σταυρὸν αἴρειν πάντοτε, ὅθεν ἡμᾶς ἐν χαρᾷ, συμμιμητὰς ποιεῖτε.

Σαρκικῶν μελημάτων, ἐνεκρώθητε ὄντες ἔτι ἐν σώματι, ἀσκήσει θεοφόρῳ, μακάριοι Πατέρες, διὸ τούτων λυτρώσασθε, πάντας τοὺς πίστει ὑμᾶς, τιμῶντας ἀθλοφόροι.

Ἀρετῶν τὴν ὁλκάδα, ἐπληρώσατε πάσης ἐνθέου πράξεως, διὸ καὶ εἰς λιμένα, ὁρμήσαντες Κυρίου, οὐρανόθεν παρέχετε, χάριν ἡμῖν ἀσκηταί, ποθοῦσι σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Θαυμαστοῦται Υἱός σου, Θεομῆτορ ἐν πᾶσι τοῖς ἀγαπήσασι, ζωὴν Αὐτοῦ τὴν θείαν, καὶ πάσῃ προθυμίᾳ, σταυρὸν αἴρουσι τίμιον, ὃν καὶ ἡμᾶς ἐν χαρᾷ, φιλεῖν καταξιώσαις.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Λαμπαδηφόροι, εἰς Βασιλείαν Πατέρες, ἐν χαρᾷ εἰσήλθετε Κυρίου, ἔνθα κληρονόμους, ἡμᾶς δείξατε πάντας.

Οὐρανοδρόμοι, πρὸς τὰς ἁγίων σκηνώσεις, ἐπετάσθητε διὰ τοῦ μαρτυρίου, σκέποντες πρεσβείαις, ὑμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντας.

Φωτὸς ἀΰλου, ἐν μετοχῇ γεγονότες, θεοφόροι Πατέρες Θαβωρίου, σκότος ἀθυμίας, διώξατε καὶ πάθη.

Θεοτοκίον.

Ὅταν Παρθένε, ἐν τῇ αὐτοῦ θείᾳ δόξῃ, ὁ Υἱός σου ἐλεύσηται καὶ κρίνῃ, κόσμον λύτρωσαί με, δικαίας καταδίκης.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ῥιπίζει θείαις αὔραις, τὰς ἡμῶν καρδίας, ἡ ἱερὰ ὑμῶν μνήμη μακάριοι, καὶ ἀναψύχει καυμάτων, βίου τοῦ τάλανος.

Οὐράνιον γαλήνην, ἄνωθεν Πατέρες, καταβιβάζετε πᾶσι τοῖς πάσχουσι, καὶ αἰτουμένοις ταχεῖαν, ὑμῶν ἀντίληψιν.

Ἰᾶσθε νοσημάτων, Χάριτι Κυρίου, τοὺς προσκυνοῦντας τὰ τίμια Λείψανα, καὶ εὐλογίας δωρεῖσθε, Πατέρες Ἅγιοι.

Θεοτοκίον

Ἀγάλλεται ἡ φύσις, πᾶσα τῶν ἀνθρώπων, ὡς κεκτημένη σε Μῆτερ μεσίτριαν, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ κτίστην, τὸν ἀγαθώτατον.

Ἄξιον ἐστιν ὡς ἀληθῶς... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια·

Χαίρει Παντοκράτορος ἡ μονή, κεκτημένη πλοῦτον, τοὺς Πατέρας τοὺς ἐν αὐτῇ, πρῶτον ἐν ἀσκήσει, δοξάσαντας Δεσπότην, καὶ εἶτα μαρτυρίῳ, συντελευτήσαντας.

Πίστει προσκυνοῦντας τὰ ἱερά, Λείψανα Πατέρες, τὰ μυρίπνοα καὶ σεπτά, ἃ ἡμῖν ὡς κλῆρον, ἐλίπετε τοῖς τέκνοις, πλουτίσατε χαρίτων, Ἁγίου Πνεύματος.

Νόσων καὶ παντοίων ἐπιφορῶν, λυτρώσασθε πάντας, αἰτουμένους τὴν ἀρωγήν, καὶ τὴν εὐλογίαν, ὑμῶν σεπτοὶ Πατέρες, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου, καὶ Παντοκράτορος.

Ἔνθαπερ τὸν βίον θεοφιλῶς, Πατέρων τὸ σμῆνος, ἐτελέσατε καὶ σεπτόν, μαρτυρίου στέφος, ἐδέξασθε σκιρτῶντες, πάρεστε ἀοράτως, ἡμᾶς στηρίζοντες.

Μεταμορφωθέντος τὴν ἱεράν, μάνδραν παροικοῦντες, Ἀναστάσεως τὴν χαράν, ἔχοιμεν ἐν βίῳ καὶ ἄνω θείαν δόξαν, τοῦ Θαβωρίου ὄρους, Πατέρες πάντιμοι.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τὸ στιχηρόν.

Ἦχος β΄. Πάντων προστατεύεις.

Πάντων τῶν Χριστοῦ μακαρισμῶν, κληρονόμοι ὄντες Πατέρες, οἱ Ὁσιόαθλοι, δέξασθε αἰτήματα ἡμῶν καὶ πάντοτε, τὸ συμφέρον παρέχετε, ὡς νέφη τὰς θλίψεις, καὶ τὰ ἀῤῥωστήματα, ψυχῶν διώκοντες, ὅπως καταυγάζῃ καρδίαις, τὸ γλυκὺ προσώπου Κυρίου, φῶς οὗ νῦν ὑμεῖς φαιδρῶς μετέχετε.

Δέσποινα πρόσδεξαι... Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου κ.λπ.

καὶ Ἀπόλυσις.

Στίχοι

Φιλανθρωπίᾳ χρήσασθε τοῖς αἰτουμένοις πόθῳ
καὶ προσκυνοῦσι Λείψανα ὑμῶν, Πατέρες θεῖοι.